

[Thøstrup.]

nogle bygninger i Ranum til det samme formål. Derfor foreslår jeg, at man undlader at projektere en sådan udvidelse, et sådant byggeri.

Jeg skal endelig anbefale at stemme imod de af venstres medlemmer alene stillede ændringsforslag nr. 198, 607, 608 og 619 og det af det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen alene stillede ændringsforslag nr. 139, og jeg skal vedrørende disse ændringsforslag henvise til det, der er bemærket af det ærede medlem hr. Kaj Andresen.

Kirkegaard: Af den omdelte betænkning fremgår det, hvilken stilling jeg på mit partis vegne har taget til lovforslaget og til de stillede ændringsforslag, i alt 750. Af disse mange ændringsforslag har de to store oppositionspartier, venstre og de konservative, samlet eller delt stillet de 16, og med undtagelse af 8 har disse partier kunnet tiltræde resten. Det er efter min opfattelse meget tilfredsstillende med en så stor enighed i finansudvalget om tillægsbevillingsloven for det finansår, der slutter 31. marts 1962.

For at undgå gentagelser vil jeg for mit vedkommende henvise til den ret udførlige redegørelse, som er fremsat af det ærede medlem hr. Kaj Andresen. Jeg kan i det væsentlige slutte mig til den redegørelse, og derfor agter jeg kun nu at strejfe nogle ganske få enkeltheder.

Om ejendommen „Marienborg“ vil jeg sige, at staten naturligvis kunne have afslået at modtage denne som gave, men jeg finder det ikke urimeligt, at staten ejer og disponerer over en sådan ejendom til repræsentation m. v. Det er mit indtryk, at andre lande i så henseende er noget bedre udstyret, end vi er her, og jeg har forstået det sådan, at hovedsagen bliver de repræsentative formål og ikke, som det nu og da hævdes, at skaffe statsministeren eller udenrigsministeren en sommerbolig.

Af områder, der vedrører landbruget, vil jeg gerne gøre den bemærkning om det landøkonomiske driftsbureau, at det ganske sikkert kan udføre sin virksomhed fra et eller andet sted i provinsen. Den trufne afgørelse vil jeg for mit vedkommende derfor gerne betragte som en foreløbig afgørelse. Flertallet har da også henstillet til land-

brugsministeren at undersøge mulighederne for at flytte bureauet til provinsen. En sådan undersøgelse vil selvsagt tage nogen tid, men bliver resultatet, at en udflytning kan anbefales, så kan ejendommen, det drejer sig om, sikkert sælges uden tab, formentlig endda med en god fortjeneste.

Som det er nævnt af foregående ærede ordførere, har der ikke været enighed om at udbetale lånene til de mindre landbrugsindkøbsforeninger i et hurtigere tempo end oprindelig beregnet. Om det problem vil jeg gerne sige, at hvis alle tingets medlemmer var klar over, hvor mange timer sammenlagt mand og kone må arbejde hver dag 7 dage om ugen for at opnå et beskedent udkomme på en sådan mindre ejendom, så tror jeg, at dette problem ville være gået noget lettere gennem finansudvalget. Vi har nu engang et antal for små ejendomme, og dem har vi, fordi ingen i de første årtier af dette århundrede kunne se den udvikling, som kom, den udvikling, som vi er midt inde i. Den gang udstykkede vi, nu er vi så småt begyndt en sammenlægning af de for små ejendomme. For at nedsætte den lange arbejdstid i husmandsbrugene er en vis mekanisering en nødvendighed, men den kan ikke gennemføres for disse ejendomme uden en vis støtte, den støtte, som det her drejer sig om. Jeg kan godt tilføje, at det også efter min mening ikke er godt med direkte støtte til den ene eller den anden gruppe. På det område, det her drejer sig om, stiler vi jo også efter forhold, hvor en sådan støtte simpelt hen bliver overflødig.

Ved en tidligere lejlighed har jeg sagt, at jeg gerne vil have finansudvalget betragtet som folketingets spareudvalg, men meget tyder jo på, at vi ikke har været eller er sparsommelige nok; det erkender jeg. Men når jeg kommer ud for den påstand — og det sker nu og da — at vi herinde i folketinget ganske ukritisk smider omkring os med penge, så afviser jeg en sådan påstand. Jeg ser sådan på det, at når der er så stor enighed i finansudvalget, som tilfældet er, så er det, fordi ingen af udvalgets medlemmer tror det er klogt hårdt og brutalt at nedskære eller nægte bevillinger til de investeringer, som skal skaffe os velstand i fremtiden — for at bruge et meget kort udtryk — herunder først og fremmest be-